СЫВĂ ТĂР, ХĔВЕЛ!

Эрешлĕ юр хăрпăкĕсем
Ман пăрла кантăкăм çине,
Хуçкаланмасăр хĕвĕшсе,
Лараççĕ шăппăн ирхине.

Хĕвел пуçланă ĕнтĕ халь
Çĕршывăм тăрăх çÿреме.
Тăманлăхра вăл пăнчăхать,
Кĕресшĕн мар ман пÿлĕме.

Тĕрĕссипе калас пулсан —
Кичем хĕвелсĕр ирпеле.
Хĕвел! Вăл çеç сума суса
Тĕнчемĕре кăшт тирпейлет.

Тен, çавăнпах эп чи малтан,
Ĕçсем вырнаçиччен кĕвве,
Таса чĕреллĕ ямбпалан
Калатăп: сывă тăр, хĕвел!

1948

ЗДРАВСТВУЙ, СОЛНЦЕ!

Мелькают звездочки снежинок,
Садятся тихо на стекло.
Но вот, как мотыльков с былинок,
Их дальше ветром понесло.

В извечный путь свой вышло солнце
Опять за тучей снеговой.
Не вспыхнул на моем оконце
Веселый отблеск заревой.

А стаи бабочек докучных
Все кружатся, в глазах рябя...
Не скрою, солнышко, мне скучно,
Когда так долго нет тебя!

Пора тебе явиться к нам бы,
А ты так скупо даришь свет.
Войди! Чистосердечным ямбом
Тебя приветствует поэт.